

Vrae: Dispraksie aanbieding

1. Hoe gereeld gaan dispraksie gepaard met angs? Ek vind by die skool dat bv. seuns wat goed is in sport, baie swak springtou spring. Hoekom? Was hulle net nooit daaraan blootgestel soos dogters nie?

In praktyk ervaar ek dikwels hoe vlakke van angs by kinders met dispraksie, aangesien die tempo in die klaskamer vir hierdie leerders baie vinnig is. Daar is nie altyd genoegsame tyd vir hierdie leerders (met hul spesifieke uitdagings) om nuwe konsepte/metodes genoegsaam te herhaal en goed vas te lê nie. Met hierdie diagnose benodig die leerder juis meer vaslegging, die opbreek van aktiwiteit, herhaling en kinestetiese ervaring om die vaardighede onder die knie te kry. Met die uitdaging asook die feit dat die motoriese uitvoering bv. skriftelike take vir hul 'n uitdaging is, kom hoër angsvlakke dikwels voor. Die angs is dus nie primêr die probleem nie, maar eerder die gevolg van die diagnose en die druk wat kinders in die situasie ervaar. Hul is bewus van die feit dat hul sukkel en voel dikwels heeltemal oorweldig.

Wanneer leerders wat andersins goed presteer/ goed vaar in sport, met 'n spesifieke aktiwiteit of vaardigheid sukkel, is dit na alle waarskynlikheid eerder 'n gebrek aan blootstelling. In die era van tegnologie kom dit al hoe meer voor dat leerders sukkel met fisiese aktiwiteit weens die gebrek aan buitespel en deelname aan hierdie aktiwiteit

2. Indien die kind ook sukkel met take in die klas soos nou verduidelik is, asook 'skêrknip' sponse , kan dit help om die kind te identifiseer om sodoende ouers te oortuig dat die kind assesseer moet word daarvoor?

Wanneer die leerder uitdagings ervaar op verskeie areas (verwys na skyfies 14,15,16) kan die hulp van 'n kundige oorweeg word. 'n Geskiedenis van probleme of uitdaging in baie motoriese funksies kan moontlik dui op 'n meer omvattende probleem. Wees egter baie versigtig om nie 'n diagnose te koppel aan die uitdagings nie, maar eerder vir die ouers te noem dat jy graag die leerder beter wil ondersteun en presies wil weet hoe en op watter wyse ons hom/haar kan help om meer optimaal in die klaskamer te funksioneer.

3. Dit voel wel vir my dat party kinders wat meer perfeksionistes is graag strategieë volg maar die wat 'n gemakliker houding het gee nie om om dit na te gaan nie.

Ingesteldheid maak 'n groot verskil in die wyse waarop 'n leerder 'n strategie sal gebruik. Daar moet egter onderskei word tussen kinders met gedrag, aandag of ander probleme en leerders met dispraksie. Hierdie leerders kan met die regte strategie gehelp word om meer onafhanklik te werk en meer in beheer te voel in 'n omgewing wat vir hul soms oorweldigend is.

